

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
7 Иж 766/22
14.09.2022. године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Татјане Ђурице, као председника већа, судије Јасмине Ђурђевић и судије Николе Ивчевског, као чланова већа, у извршном поступку по предлогу извршног повериоца Друштво за пројектовање, производњу, услуге и контролу квалитета и инжењеринг КОНВАР ДОО Пиносава, Прва нова 35, МБ 17592190, кога заступа Богосав Самарцић, адвокат из Београда, против извршног дужника Привредно друштво КАВВАЛАН ДОО Нови Сад, Булевар војводе Степе 22, МБ 21674346, кога заступа Стојановић Драган, адвокат из Новог Сада, Железничка 11, одлучујући о жалби извршног дужника изјављеној против решења о извршењу Привредног суда у Зрењанину Ии 47/2022 од 28.06.2022. године, на седници већа одржаној дана 14.09.2022. године, донео је следеће:

РЕШЕЊЕ

I ОДБИЈА СЕ жалба извршног дужника као неоснована и решење о извршењу Привредног суда у Зрењанину Ии 47/2022 од 28.06.2022. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

II ОДБИЈА СЕ захтев извршног повериоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Образложење

Побијаним решењем Привредног суда у Зрењанину Ии 47/2022 од 28.06.2022. године одређено је извршење предложено предлогом за извршење од 24.06.2022. године, који чини саставни део решења, а одређени су трошкови извршења у износу од 120.282,00 динара на име таксе на предлог и 37.500,00 динара на име састава предлога и потврде правноснажности, те је одређено да ће извршење спровести јавни извршитељ АА из

Против наведеног решења благовремену жалбу улаже извршни дужник наводећи да га побија из разлога одређених одредбом члана 74. став 1. тачка 7. и 12. Закона о извршењу и обезбеђењу. Међутим, поред наведених разлога, у образложењу жалбе истиче да је по раније поднетом предлогу за извршење од стране истог извршног повериоца покренут извршни поступак пред Основним судом у Новом Саду против ББ, ради наплате истог потраживања, да Привредни суд у Зрењанину није био стварно надлежан за одлучивање, те да решење побија у погледу висине потраживања, будући да је дужник испоручио три приколице, као и да је уплатио иностраном произвођачу износ од 84.340,00 динара, ради набавке трактора. Такође је навео да је главни дужник

сагласно постигнутом договору вратио извршном повериоцу део уплаћене купопродајне цене од 1.000.000,00 динара. Предлаже да се побијано решење преиначи, предлог одбаци, поступак обустави, односно да се решење укине.

Извршни поверилац је поднео одговор на жалбу којим оспорава основаност жалбених разлога и тачност жалбених навода, па у смислу навода одговора на жалбу предлаже да се жалба као неоснована одбије.

Испитујући законитост и правилност побијаног решења у границама одређеним одредбом члана 78. Закона о извршењу и обезбеђењу, Привредни апелациони суд налази да жалба није основана.

Према стању у списима, извршни поверилац је дана 21.06.2022. године поднео предлог за извршење на основу извршне исправе – заложне изјаве коју је дао извршни дужник као заложни дужник, а ради намирења свог доспелог новчаног потраживања обезбеђеног заложном изјавом у износу од укупно 184.480,00 EUR са каматом по Закону о затезној камати и то на износ од 174.000,00 EUR почев од дана 31.05.2022. године па до исплате, а на износ од 15.480,00 EUR почев од 07.04.2022. године па до исплате, све у динарској противвредности. Образложио је да је заложна изјава дата од стране извршног дужника, као заложног дужника, ради обезбеђења потраживања извршног повериоца према предузећу РТИ ДОО из Новог Сада, у висини од 212.700,00 EUR, као уплаћеног аванса за испоруку моторних возила и то: износа од 174.000,00 EUR на име авансно уплаћене цене за испоруку трактора, што доспева 30.05.2022. године и износ од 38.700,00 EUR на име авансно уплаћене цене за испоруку приколица, што доспева 06.04.2022. године. Како је главни дужник испоручио три приколице чија вредност износи 23.220,00 EUR, то је навео да је остало ненамирено потраживање на име аванса уплаћеног за трактор у износу од 174.000,00 динара доспело 30.05.2022. године и преостали износ аванса датог за приколице у износу од 15.480,00 EUR доспело 06.04.2022. године, па је предложио да се за наведени износ дозволи извршење на основу извршне исправе. Одлучујући о истом, првостепени суд је донео побијану одлуку.

Одлука првостепеног суда је правилна.

Жалбени навод жалиоца којим истиче да решење побија из одредбе члана 74. став 1. тачка 7. Закона о извршењу и обезбеђењу није основан будући да се у конкретном случају уопште не ради ни о преносу, ни о прелазу обавезе, односно потраживања, већ се ради о чињеници да је извршни дужник заложни дужник за обавезу трећег лица. Дакле, повериочев лични дужник који има новчану обавезу према њему је треће лице, правно лице РТИ ДОО из Новог Сада, док је заложни дужник лице које својом имовином гарантовало да ће наведени дуг бити измирен, па је дужно да трпи намирење.

Жалилац се позива и на одредбу члана 74. став 1. тачка 12. Закона о извршењу и обезбеђењу али навод не образлаже, односно не указује из којих одредби и ког посебног закона произилази да постоје разлози који спречавају спровођење извршења, што сам жалбени навод чини паушалним, те неоснованим.

Без утицаја је навод жалбе да је извршни поверилац по ранијем предлогу за извршење покренуо извршни поступак ради намирења истог потраживања од стране физичког лица ББ из ..., будући да тако нешто не представља разлог који спречава и извршење према заложном дужнику, а у смислу одредбе члана 74. Закона о извршењу и обезбеђењу.

Погрешно је закључивање извршног дужника да Привредни суд у Зрењанину, односно уопште привредни суд, није стварно надлежан да поступа у овој правној ствари. Наиме, одредбом члана 25. став 2. Закона о уређењу судова прописано је да привредни суд у првом степену води поступак за упис у судски регистар правних лица

и других субјеката ако за то није надлежан други орган, води поступак стечаја и реорганизације, одређује и спроводи извршење на основу извршних и веродостојних исправа, када се односе на лица из става 1. тачка 1. овог члана. Како се у конкретном случају ради о извршној исправи - заложној исправи која се односи на лице из става 1. тачке 1. члана 25. Закона о уређењу судова, односно између домаћих привредних субјеката, јасно је да је надлежан привредни суд. Месну надлежност жалилац и није оспоравао. Најзад, нису од утицаја наводи жалбе да је извршни дужник делимично измирио потраживање, будући да то за повериоца није било спорно, јер је у самом предлогу за извршење навео да је износ потраживања који се намирује управо умањено за извршене испоруке приколица. Навод жалбе да је главни дужник вратио део купопродајне цене не утиче на правилност одлуке код чињенице да је опису трансакције на коју се позвао извршни дужник наведено „друге трансакције“, иако је, када је у питању повраћај аванса другом, у изводу идентификованом, правном лицу, под тачком 5. истог извода, јасно наведено да се ради о повраћају аванса. Осим тога, сагласно одредби члана 81. Закона о извршењу и обезбеђењу, ако се решење о одбијању жалбе заснива на чињеницама које су међу странкама спорне и које се односе на само потраживање, извршни дужник може у року од 30 дана од дана достављања решења о одбијању жалбе да покрене парнични поступак за утврђивање недозвољености извршења. Једна од таквих чињеница, а везана за потраживање које може бити спорно, јесте и та да је потраживање делом или у целини престало.

Следом реченог, произлази да је одлука првостепеног суда правилна, те је Привредни апелациони суд сходно применом одредбе члана 401. тачка 2. Закона о парничном поступку, у вези члана 39. Закона о извршењу и обезбеђењу, одлучио као у изреци.

Захтев извршног повериоца за накнаду трошкова другостепеног поступка је одбијен применом члана 165. став 1. Закона о парничном поступку, у вези са чланом 154. став 1. истог Закона, јер одговор на жалбу није био нужен у овој правној ствари, па самим тим ни трошкови настали поводом састава одговора не представљају нужне трошкове који би се досудили извршном повериоцу.

ТЂ/ЈО

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Татјана Ђурица, с.р.

За тачност отправка